

[Indenrigsministeren.]

ligere har fremsat, og der er vel ingen grund til på nuværende tidspunkt, da det drejer sig om en genfremsættelse, at gentage det, der blev udtalt af den tidligere indenrigsminister, da lovforslaget sidst var til behandling.

Jeg er noget betænkelig ved selve lovforslaget og ved hovedparten af de ting, det indeholder; men til gengæld er der visse ting, som jeg synes det kunne være rimeligt at se på i et udvalg. Derfor vil jeg henstille — det kan jeg ikke gøre, men jeg håber på, at lovforslaget bliver henvist til et udvalg. Der er som sagt visse ting, vi så kan se på; bl. a. kan jeg nævne, at det materiale, man sidst gang bad om i udvalget — det drejede sig om oplysninger fra andre lande om, hvordan man havde indrettet forholdene dér — nu er kommet, så det kan stilles til udvalgets rådighed.

Ordføreren for forslagsstillerne (O. Mathiasen): Jeg takker den højtærede indenrigsminister for den udtalelse, han nu fremsatte. Jeg forstår den sådan, at den højtærede minister er indstillet på, at vi, når der bliver nedsat et udvalg — hvad jeg går ud fra er givet — kan se på sagen dér, idet jeg håber, der kan komme antagelige resultater ud af det, og det er jeg foreløbig tilfreds med. Må jeg også udtrykke håbet om, at vi snart kan komme i gang med dette udvalgsarbejde.

Det foreliggende lovforslag er jo, som den højtærede minister sagde, et gengangsforslag fra sidste samling. Det blev fremsat allerede den 15. marts og var til første behandling den 6. april; der blev kun holdt et enkelt møde i udvalget, og siden er der altså ikke sket noget. Jeg har imidlertid forstået den højtærede minister sådan, at svarene fra de fremmede lande nu er kommet, og så har vi et grundlag og kan gå i gang med udvalgsbehandlingen.

Blot en enkelt ting vil jeg nævne til sidst, idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets fremsættelse og ved første behandling i sidste samling. Det er en kendt sag, at der i regeringen arbejdes med omfattende planer om en udvidet hjælp til støtte til udviklingslandene. Jeg ved ikke, hvor langt man er fremme med disse planer, men jeg vil

gerne endnu en gang gøre opmærksom på det, der står i den foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 2, i loven, hvor der som en af de arbejdsopgaver, der kunne tildeles militærnægterne, er nævnt internationalt hjælpearbejde. Jeg tillader mig at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på dette punkt.

Jeg ved, at deltagelse i et sådant hjælpearbejde, eventuelt i administrationen herhjemme, ligger på linje med ønsker, de pågældende selv har om at komme til at udføre et virkelig positivt og nyttigt arbejde.

Niels Mathiasen: Jeg skal heller ikke gøre mange bemærkninger i dag i anledning af det foreliggende lovforslag, men nøjes med at henvise til de bemærkninger, som jeg på mit partis vegne gjorde ved det tilsvarende forslags første behandling i sidste samling. Det, der står fast, er, at man fra mit partis side mener, at værnepligtige, der ud fra religiøs overbevisning eller andre dybt personlige grunde ikke ønsker at forrette militærtjeneste, bør kunne fritages herfor. Lige så fast står det imidlertid, at dette ikke må betyde en fortrinsstilling for de pågældende i forhold til dem, der gør tjeneste i vore værn.

Man får også undskyldt mig, at jeg ikke kan lade være med at se dette lovforslags behandling i relation til de bemærkninger, der i dag er faldet til lovforslaget om ændringer i civilforsvarsloven, hvor den højtærede indenrigsminister netop understregede, at civilforsvaret ikke blot har til formål at afbøde de virkninger, som en eventuel krig måtte medføre, men også kan sættes ind, hvor ulykker af større omfang kan ramme folk eller egne af vort land, og dermed altså understregede, at civilforsvarstjenesten er af ikke-militær karakter. Og netop i dag, hvor vi lever i skyggen af megatonbomben, synes jeg det må være klart, at hvad man end mener om et militært forsvar, kan der ikke være tvivl om, at civilforsvaret må effektiviseres og udbygges sådan, at alt, hvad der kan gøres af menneskelig muligt for at afbøde virkningerne og hjælpe ofrene i en mulig krig, bør gøres. Derfor må det være en naturlig ting, at de, der ikke ønsker at deltage i militærforsvaret, automatisk sæt-